

Кіровоградська обл.
Місто Кіровоград
Ім. Д.Т. Чижевського

ПІШЕМО КНИГУ
КОМСОМОЛ
КІРОВОГРАДСЬКОГО
ХХV з'їзду КПРС

Новоархангельський район
І В СПРАВАХ,
І В ПОМИСЛАХ

Місяць залишився до завершення дев'ятої п'ятирічки, трохи більше часу відділяє нас від початку роботи наступного ХХV з'їзду КПРС. Цим часом активно живе сьогодні молодь Новоархангельського району, вони в ділах і помислах кожного юнака та дівчини. Завітали на підприємства, на ферми, в тракторні бригади — всією командою поспішають дозвинути, закласти: «П'ятиріччя — ударний фініш! ХХV з'їзду КПРС — достойні трудові дарунки!». «Вішимо свій рядок в Рапорт Ленінського комсомолу ХХV з'їзду КПРС!». Це відповідь трудової юні на постанову Центрального Комітету партії «Про соціалістичне змагання за гідну зустріч ХХV з'їзду КПРС». Це її поступ, відповідна поступа добу.

Цим молоді хлібороби і робітники району дають приклад оцінювати свої досягнення за роки п'ятирічки. А вже в першій сьогоднішній п'ятірічці, і успіхи, і прораханки, і йти до завтрашнього дня, значить, найбільше, відстоюючи свій набутий досвід.

Комітет комсомольських організацій постійно стоїть біля державного підприємства і починає, спираючись на першину до пошуку найбільш ефективних форм і методів роботи з молоддю. Особливо їх роль, керівника і організатора, проявляється у вирішенні питань трудового виховання юнаків та дівчат.

Похід за механізаторським всеобуч в цьому розрізі займає провідне місце в планах і ділах комітетів. З року в рік в районній комсомольській організації росте кількість комсомольців-механізаторів. Порівняйте: в 1971 році їх налічувалося трохи більше трьохсот, минулого року — 478. Загалом за п'ятиріччя в члені ВЛКСМ ввійшло 413 трактористів, комбайнерів, воїнів.

При рішучості створення і діє штаб механізаторського всеобучу. Працюють такі штаби безпосередньо в колгоспах. Вони підбирають молоді для навчання на курсах при районній «Сільгосптехніці», філіалі Ульяновського автомотоклубу, в СКТУ області. За комсомольськими пугівками широко йдуть оволодіти професійним механізатором понад двісті юнаків. Відвічі більше цієї кількості молодих хліборобів широким шляхом професійну перепідготовку на курсах підвищення кваліфікації, в школах передового досвіду. Райком ввів в практику створення посади спеціальних комсомольських організацій на час роботи курсів.

Є виправдані закономірності в тому, що, як правило, натрієнні ініціативи і починаючи параджувати саме в молодіжних колективах механізаторів 1972 рік — комсомольсько-молодіжній тракторній бригаді колгоспу «Зоря комунізму», де бригадиром Герой Соціалістичної Праці В. І. Моторний і В. І. Юхименко, закликали своїх товаришів по праці виступити в похід за високу культуру землеробства. 1974 рік — комсомольсько-молодіжна ланка Валентини Ефремової з колгоспу ім. Леніна виступила з ініціативою боротися за 100-центнерний врожай качанистої на кожну гектарів. А зовсім недавно, ставши на вахту до ХХV з'їзду КПРС, 22 молодих механізатора колгоспу імені Енгельса зобов'язалися підняти свою класність. Зараз почин цей обговорюють в комсомольських організаціях району і знаходять послідовників.

Приклад комуністичного ставлення до праці сьогодні демонструють молоді трудівники на кожному робочому місці. В районі шириться соціалістичне змагання за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу ХХV з'їзду КПРС. На правому фланзі цього трудового суперництва крокують допра Олена Юхименко з колгоспу «Зоря комунізму» — надолга за десять місяців на 4190 кілограмів молока від кожної корови, тракторист Володимир Губар з колгоспу імені Енгельса — трактором МТЗ-5 виробив 1635 гектарів умовних орників, підпишуть Валентина Мазура з колгоспу імені Уїтальнова — стріляла майже 770 тисяч штук лень валового збору та багато їх послідовників. Комітети комсомолу узагаломують їх досвід, розповсюджують його в молодіжних трудових колективах.

Л. РОДЮК,
перший секретар Новоархангельського райкому ЛКСМУ.

УРОЖАЙ-75
ХРОНІКА
НЕЗАБУТНІХ ДНІВ

Жити завтрашнім днем — горда традиція хліборобів. Ще не знесений в коморі урожай минулого року, а дума вже про майбутній ужиток. І недріє нива до тих, хто думу цю ділами утверджує. На повну силу, з горінням в серці й помислах. Як щедра вона до комсомольсько-молодіжної тракторної бригади з колгоспу «Зоря комунізму», де бригадиром молодий комуніст Василь Юхименко. Колектив закінчив перше місце в області серед споріднених в соціалістичному змаганні за підсумками трьох кварталів року. Перемога далася нелегко, вона була заслуженою, бо важлива праця і хліборобська майстерність стали колективною рисою характеру бригади. Про це й свідчує трудовий щоденник комсомольсько-молодіжної в дні вахти на честь ХХV з'їзду КПРС.

Травень. В «залі засідань», так тепло називають у нас черговий куток будиночка механізатора, ніде голці власти. Збори вирішують плани на період підготовки до наступного ХХV з'їзду КПРС.

Вже, здавалося, обговорили кожну цифру, всі строки, занесені в нові, підписані зобов'язання, а «підвести рису в списку виступів».

Див. 2 стор.

ПРОЛЕТАРІ ВСІ ЄДИНАТЕСЯ!

КОМСОМОЛ

ІМ. Д.Т. ЧИЖЕВСЬКОГО

КОММУНАР

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ З 1939 РОКУ

Рік видання ХVІ
№ 144 (2092).
ВІВТОРОК
2
ГРУДНЯ
1975 р.
Ціна 2 коп.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу

1 грудня 1975 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу. Пленум заслухав доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Брежнєва Л. І. про питання чергового ХХV з'їзду КПРС. Пленум прийняв відповідну постанову, яка публікується сьогодні в пресі. Пленум заслухав доповіді заступника Голови Ради Міністрів СРСР, голови Держплану СРСР тов. Бай-

бакова М. К. «Про Державний план розвитку народного господарства СРСР на 1976 рік» і міністра фінансів СРСР тов. Гарбузова В. Ф. «Про Державний бюджет СРСР на 1976 рік». На Пленумі виступив з великою промовою Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Брежнєв Л. І. Пленум ЦК КПРС прийняв у цих питаннях відповідну постанову, яка також публікується в пресі. На цьому Пленум ЦК КПРС закінчив свою роботу.

ПОСТАНОВА ПЛЕНУМУ ЦК КПРС,
прийнята 1 грудня 1975 року

Питання чергового ХХV з'їзду КПРС

1. Затвердити такий порядок денний чергового ХХV з'їзду КПРС:
 - 1) Звіт Центрального Комітету КПРС і чергові завдання партії в галузі внутрішньої і зовнішньої політики — доповідь Генерального секретаря ЦК КПРС тов. Брежнєва Л. І.
 - 2) Звіт Центральної Ревізійної комісії КПРС — доповідь голова Ревізійної комісії тов. Сизов Г. Ф.
 - 3) Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки — доповідь Голови Ради Міністрів СРСР тов. Косягина О. М.
 - 4) Вибори центральних органів партії.
 5. Встановити норму представництва на ХХV з'їзд КПРС: один делегат від 3000 членів партії.
 6. Делегати на ХХV з'їзд КПРС обираються згідно з Статутом партії закритим (таємним) голосуванням на обласних, крайових партійних конференціях і з'їздах Компартії союзних республік. Вибори делегатів на з'їзд КПРС від Компартії України, Білорусії, Узбекистану і Казахстану проводяться на обласних партійних конференціях. Комуністи, які перебувають у партійних організаціях Радянської Ар-

мії, Військово-Морського Флоту, внутрішніх і прикордонних військ, обирають делегатів на ХХV з'їзд КПРС разом з відповідними територіальними партійними організаціями на обласних, крайових партійних конференціях або з'їздах Компартії союзних республік. Комуністи, які перебувають у партійних організаціях частин Радянської Армії і Військово-Морського Флоту, розташованих за кордоном, обирають делегатів на ХХV з'їзд КПРС на партійних конференціях відповідних військових з'єднань.

П'ЯТИРІЧКА—РУКАМИ МОЛОДИХ
ПРАЦЮЄМО В ОДНІЙ ЗМІНІ

Квітнула весна сімдесятого року. Групу випускників Микольської середньої школи запросив до себе в кабінет голова колгоспу імені 40-річчя Жовтня В. Д. Лазаревич.

— Будемо споруджувати колгоспний консервний завод, — сказав. — До будівництва приступимо дещо пізніше, а ось кваліфікованих спеціалістів готувати пора. Є бажання працювати на майбутньому заводі?

Згоду дали всім чоловікам. За рахунок господарства у Дмитрівську одиорічну сільськогосподарську школу на відділення майстерів по переробці плодів і овочів направили вчитися комсомольців Ганну Савельєву, Єлізара Рудова, Марію Іонову, Парасковію Тиханську, Федору Савельєву, Пелагію Гребенюк, Ганну Седневу і Віру Воробйову.

Швидко промайнував час. На перших порах молоді спеціалісти довелися перекваліфікуватися в будівельників. Росли корпуси заводу, надходило складне обладнання. Хлопці готували основу під фундаменти овочепереробних конвейєрів, закладали бетон, брали участь у монтажних роботах, дівчата — фарбували вікна, двері, вивозили будівельні рештки. Працювали дружно, з волюнтаризмом. У цей період не спасував ніхто. Ніби в одну сім'ю згуртувалися ентузіасти.

Скільки радості було, коли, нарешті, пустили в дію першу конвейєрну лінію натуральних консервів!

— Працюватимемо всі в одній зміні! — запропонував Федір Савельєв.

— Звичайно, в одній! — його підтримали одностайно.

Освєщення технологічного процесу тривало педовго. Федора призначили змішним майстром. Його товариші працювали лаборантами, стерилізаторками, вакуум-апаратниками, закатчиками. Молодим виробникам в усьому допомагали механік К. К. Шукін, досвідчений технолог В. О. Ярош.

Зараз діє вже чотири конвейєрних ліній. Завод випускає томатний, яблучний

і вишневий соки, консервовані й мариновані помідори, огірки, кабачки, салат закусочний, перець фарширований тощо. З початку липня видано більш як 850 тисяч умовних банок консервів, що більше, ніж передбачалося річним планом.

Завод парочку впливає новачки. Але тон у роботі тут завжди подають комсомольці і молодь. Комсомольська група консервного заводу — краща в колгоспі.

Юнаки і дівчата не лише добре працюють. Вони підвищують рівень своїх професійних знань, беруть активну участь у громадській роботі. Нещодавно повернулися з курсів при Республіканській лабораторії по визначенню якості сільськогосподарської продукції Ганна Савельєва і Марія Беззубченко. Став комуністом Федір Савельєв, готуються до вступу в члени партії Єлізар Рудов і Марія Іонова. В молодіжному колективі немало здібних спортсменів, самодіяльних артистів. Так, Федір Савельєв і Єлізар Рудов нещодавно зайняли другі місця з кульової стрільби на обласних змаганнях, Марія Іонова входить до складу вокальної групи при сільському Будинку культури...

У міжсезоння молодих працівників консервного заводу можна побачити на різних ділянках колгоспного виробництва. Більшість з них оволоділи суміжними професіями. Посвідчення тракториста мають Федір Савельєв, Єлізар Рудов і Андрій Рубанов. Вони зарекомендували себе вправними стрільцями овець. Дівчата з охотою працюють у городній бригаді.

Як і всі трудівники колгоспу, консервники борються за виконання завдань п'ятирічки, готують гідну зустріч наступним ХХV з'їзду КПРС і ХХV з'їзду Компартії України.

А. ШУЛІМОВ,
наш громадський кореспондент.
с. Микольськ
Світловодського району.

«Космос-782»
Сузір'я
експериментів

782-й супутник із серії «Космос», який стартував 25 листопада з одного з радянських космодромів, почав унікальну вахту на орбіті — біологічну. Лабораторію спорядили в політ-учень Радянського Союзу, Чехословаччини, США і Франції. В дослідженнях візьмуть участь також спеціалісти Угорщини, Польщі та Румунії.

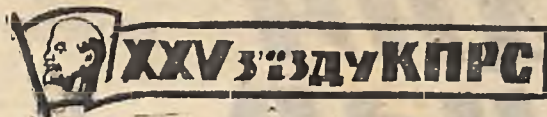
На борту супутника — різноманітні представники тваринного і рослинного світу, найпростіші організми, культури, рослинні клітини.

Уперше на борту орбітального апарату в умовах, де немає невагомості, за допомогою центрифуги створено нормальну земну вагу. Однієї рослини підосадили тварин і рослин учень «запропонували» розвиватися в умовах невагомості, помістивши її на нерухомих частині центрифуги. Другу — розмістив на обертовій частині апарату, де створюється прискорення від 1,6 до одиниць.

Проводиться також експеримент, який дасть змогу вивчити вплив невагомості на механізм старіння живого організму. Для дослідів відібрано спеціальних мишей (миша довгожителів), які за час польоту дадуть потомство в кілька поколінь. Передбачається також дістати детальну картину біологічного впливу важких ядер галактичного випромінювання на одноклітинні організми і насіння рослин.

Проводяться й інші наукові експерименти.

(ТАРС).

ХРОНІКА НЕЗАБУТНІХ ДНІВ

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.).

паючих ніхто не пропонує. Сім раз відмір... — у нас прорахунки непростимі. Ой і бригадир знову про кукурудзу: «Суперфосфат, селітра калійна — все вже готове. Але їх треба вносити, а не тягати гонями машину з забитими бачками». Слушне застереження. Ще раз перед виходом в поле перевірили техніку, під час посівної встановили контроль за роботою агрегатів. Напередодні Анатолій Садельський, Петро Семенченко — члени комсомольсько-молодіжної механізованої ланки по вирощуванню качанистої побували в гостях у своїх суперників — в бригаді Героя Соціалістичної Праці В. І. Моторного. Вивчали досвід їх кукурудзоводів.

Червень. Якесь особливе хліборобське чуття у нашого головного агронома Прокопа Артемовича Писакова. Що йому підказало засіяти площі під озими раннім сортом — «Одеською-51»? Однак розрахунок був вірним — не прогадали. Ми дотримали всіх вимог агротехніки, посіяли в стріли строки по вигонах попередників: на площах після гороху, однієї трави, силосної кукурудзи. Масиви сходів вийшли з ями в «хорошому бойовому стані», — так у нас говорять. Настрій у кожного в бригаді, що треба. Ось лише недовго він тримався. Дошови хмари минали наші поля, а сонце пекло, як розігрітий мотор. Вчора наш ветеран Опанас Іванович Панченко — 34 роки вже працює механізатором — приніс кілька зірваних колосків. Обступили його. «Тільки ж наливатись почала» — і витрусив на долоню запечені «худі» зерна. Довкола запала тиша. Довкола все кричало: «Тільки ж наливатись почала»...

25 червня. Почалися жнива. «Темпи вирішують долю врожаю» — пишуть газети, і ми це добре розуміємо. Комбайнер стає віднині головною фігурою на полі — щось на зразок головнокомандуючого в час бойової обстановки. Створили комплексний механізований загін, напередодні ще раз перевірили комбайни в роботі. Ніби влаштували собі екзамени, адже ремонт робили малими затратами, тобто шляхом реставрації запчастин. Кілька років практикуємо цей спосіб — виправдовує себе: приносить економічну вигоду, отримуємо не менше моральне задоволення від того, що самі повністю відповідаємо за збиральну техніку.

Першим завів «Колоса» в загінку молодий комуніст Леонід Петрусевич.

28 червня. Хлопці старіються, як ніколи. Від роси до роси всі в полі, в майстернях бригади. Поле, машина, польовий стан — тепер наше робоче місце, наш другий дім. Кожного наступного дня вже знаємо, як працювали вчора. І це дуже допомагає берегти час — відстав на два центнери від товариша, завтра будь-що

наздоганяєш. А у виграні від цього всі. Лише третій день жнив, а нам уже поздоровлення. Сьогодні перший секретар райкому партії І. С. Зубець вручив його прямо в полі. З хвилюванням читали потім ще раз в червоному кутку: «XXV з'їздові КПРС — гідну зустріч! Бюро Новоархангельського РК Компартії України та виконком районної Ради депутатів трудящих визнали Вас переможцем в соціалістичному змаганні серед комплексно-жнивнярських загонів району. На Вашу честь піднято районний прапор переможців...».

29 червня. Іменинником на четвертий день жнив став Опанас Іванович Панченко. Комбайном СК-4 з подрібнювачем встановив перший рекорд: скосив зернових на площі 14 гектарів і намолотив 780 центнерів.

Липень. Через сім з половиною робочих днів Леонід Романенко вивіз комбайна із останньої загінки. Інструктор райкому комсомолу Олександр Бойко — це недавно член нашої бригади — тут же вручив перехідний вимпел як переможцю в соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних тракторних бригад району. Жнива — за тиждень... І самим трохи не вірилося. В зобов'язаннях давали слово вратитися за десять днів і знали, як нелегко буде вкластися в ці строки. Потім, коли аналізували наші жнива, зрозуміли: бригада виробила свій досвід швидкісного збирання ранніх зернових. Він в тому, що комбайни працювали від роси до роси, що трактористи Михайло Юхименко, Віктор Ярошенко, Василь Гаврилко, Іван Осадчий, ставши підміними на час збирання, досконало знали комбайн і будь-якої миті готові були сісти за кермо, що вся технічна служба знаходилася біля агрегатів.

Серпень. В Будинку культури дев'яти наших товаришам секретар парторганізації колгоспу В. Г. Баул вручив знаки «Переможець соціалістичного змагання» і медалі виставкою ВДНГ.

Вересень. Є у нас повновісний — Віктор Сверленко. Після школи закінчив чотиримісячні курси трактористів. Досвідчений механізатор Ю. Д. Крипиченко запропонував стати Вікторовим наставником.

Листопад. Партійна і комсомольська групи бригади — в центрі політико-масового життя колективу. Анатолій Скрипиченко — групкомсорг — приніс свіжий номер «Кіровоградської правди» із зверненням маловісних механізаторів. А увечері відбулися бригадні збори. Ми вирішили скоротити строки ремонту посівної і збиральної техніки. Поставимо на лінійку готовності машини і пристосування не до 30 грудня, як закликають маловісники, а до 10.

Див 3 стор.

В ці Дні 70 років тому набрала великого розмаху Перша буржуазно-демократична революція в багатонаціональній Росії, населення якої царизм прагнув розколоти на великодержавну націю та «іногородців», посягти між ними розбрат і ворожнечу. Він деретворив країну в тюрму народів, адже 57 процентів населення її становили пригноблені нації і народності. В цих умовах лєнінська партія високо підняла прапор пролетарського інтернаціоналізму. У боротьбі проти великодержавного шовінізму і місцевого націоналізму вона зміцнювала інтернаціональний союз робітничого класу і селянства всіх націй та народностей країни. Разом з цим, уважно й обережно ставилась до національних почуттів трудящих, враховувала різний ступінь їхнього розвитку на шляху до інтернаціональної єдності. Цю різницю В. І. Ленін пояснював поділом націй на пригноблючі та пригноблені, позбавленням нерівності їх розвитку з настанням епохи імперіалізму.

Для зближення трудящих різних націй російський пролетаріат на чолі з лєнінською партією самовіддано і рішуче боровся проти імперіалістичної політики царизму, невтомно й до кінця відстоював право пригноблених і залежних націй на політичне самовизначення, а робітники останніх — за єдність і об'єднання з російськими пролетаріями, проти місцевого націоналізму. Під час революції пролетаріат багатонаціональної Росії продемонстрував нездоланну силу його інтернаціональної єдності. В. І. Ленін вказував, що «п'ятий рік об'єднав робітників усіх націй Росії».

У ПЕРШІХ лавах борців за єдність дій з російськими пролетаріями йшли пролетарі України. На власному досвіді та під впливом більшовиків вони переконувалися у тому, що перемога революції можлива лише при єдності дій всеросійського пролетаріату. Невпинно зростали свідомість і організованість пролетарів України, їх самовідданість і рішучість у боротьбі за повалення царизму як ворога соціального і національного прогресу. Все гучніше лунав серед них заклик більшовиків до єднання. Він доходив і до віддалених куточків, яким був тоді і Єлисаветград.

У Кіровоградському державному архіві зберігається копія листівки, з якою більшовики міста звернулися 9 липня 1905 року до робітників і селян повіту із закликом до активізації революційної боротьби. Листівка відзначається глибоким розкриттям значення інтернаціонального єднання пролетарів і селян багатонаціональної Росії для перемоги революції. Вона докладно розповідає про її перші успіхи і уроки. Виступ робітників Петербурга на чолі повстання підтримали всі демократичні верстви країни. Вони виявили здатність і рішучість спільно боротися за повалення царизму — ворога рівноправності і вільності її націй і народностей. За прикладом передових робітників листівка вчила трудящих дити разом, бути вірними прапорцю пролетарського інтернаціоналізму, неперемінними до національної обмеженості і виключності: закликала до поглиблення класової солідарності і розгортання спільного наступу.

Листівка роз'яснювала, що невичерпним джерелом сили і могутності пролетаріату є їхня свідомість і організованість, бойовища непри-

мирність до будь-яких проявів шовінізму і націоналізму, здатність давати рішучу відсіч реакції. Вона попереджувала робітників, що той, хто послаблює інтернаціональний союз пролетарів усіх націй Росії, допомагає царизму, ворогам демократії і соціалізму. У листівці говорилось: «Бачить російський цар, що робітники усіх національностей дружно ведуть свою боротьбу з капіталістами і самодержавством... що усі разом, пліч-о-пліч, йдуть у бій, разом вмирають, разом горе і радість ділять; бачить, що у цьому єдиному робітників — могутня сила і що не зломити йому цієї сили, по-

на загальний. Солдати відмовилися застосувати зброю проти страйкуючих. Революційна група солдат на чолі з М. Смоленським і Г. Недодаєвим, розгорнула роботу у військових частинах. Вона закликала солдат приєднатися до революційних робітників і селян. Приєднавшись до них, солдати із 136 татарського полку оголосили, що «свєю душою, всіма помислами на боці народу, який бореться за свободу».

Могутня рука пролетаріату у всіх куточках Росії зупинила промисловість, торгівлю і державне життя. Країна завмерла перед бурєю. Внаслідок спільних зусиль трудящих усіх націй і народностей царизм змушений був відступити. Царський

ТА К ГАРТУВАЛАСЯ ЄДНІСТЬ

ДО 70-РІЧЧЯ ПЕРШОЇ РОСІЙСЬКОЇ
РЕВОЛЮЦІЇ

ки не зруйнує він союзу робітників усіх національностей».

Для цього царизм розпалював чвари і недовір'я між націями і народностями, щоб відвернути маси від революції і утвердити своє панування, створював чорносотенні спілки для організації погромів і переслідувань справжніх інтернаціоналістів. Листівка застерігала трудящих, що зараз майже в усіх містах і селах Росії є чорні сотні хулганської поліції, яка сплітає мережу наклепів, брехні і людонеправисництва. Ганьбою заставували більшовики Єлисаветграда організацію царизмом татаро-вірменської різни, погромів у Кишиневі, Гомелі і Житомирі. Вони нещадно викривали українських буржуазних націоналістів, які сплелися з відвертими трудящими від боротьби з поміщиками і куркулями, обмежити її домаганнями національно-культурної автономії. «Де не можна взяти силою, — зазначалося у листівці, — там орудує темні лицарі підлоті». За певними даними, лише за 7 місяців 1905 року було заарештовано понад 50 тисяч революційно настроєних робітників і селян повіту.

АЛЕ це лише помножило прагнення трудящих повіту до єднання з російськими пролетаріями, викликало нову хвилю обурення й протесту. Листівка висловлювала переконливу впевненість у неминучій загрозі царизму внаслідок спільних ударів революційного пролетаріату і селянства.

15 (28) серпня за закликом більшовиків почався загальний політичний страйк робітників Єлисаветграда на знак солідарності з революційною боротьбою російського пролетаріату. Він сколихнув селянство повіту. Селянський рух набрав масового політичного характеру. Херсонський губернатор прохав дозволу оголошити у повіті військове становище. Єлисаветградський комітет РСДРП закликав робітників поможити зусилля і приєднатися до підготовки всеросійського політичного страйку. За прикладом залізничників Москви страйкували 12—13 (25—26) жовтня 1905 року залізничники Знаменки та напівкопальні станції. До них приєдналися робітники Єлисаветграда. 17-30 жовтня страйк перетворився

в маніфест 17 жовтня 1905 року В. І. Ленін оцінив як першу велику перемогу революції, яку завоював об'єднаний пролетаріат усіх націй Росії. Для повної перемоги революції необхідне було дальше помноження революційних сил, піднесення їх активності у спільних діях. На чолі мас йшли більшовики. Їх зусилля були спрямовані на повалення царизму за допомогою збройного повстання. Лише воно здатне було зламати збройний опір царизму. У цьому переконував маси кожний крок просування революції. Мирна демонстрація робітників міста була розгромлена 18 (31) жовтня озброєними групами чорносотенців. За закликом Єлисаветградського комітету РСДРП робітники міста оголосили 21 жовтня (3 листопада) страйк протесту. Застрайкували робітники заводів Бургадта, Шкловецького, Якульського, будівельники, пекарі. З лозунгами, що були спрямовані проти чорносотенців, духовенства, погромників, вони вийшли на вулиці. Для охорони страйкуючих комітет створив з кращих робітників бойові дружини, організував їх озброєння, навчання військовій справі.

Посилюється резолюційна активність селян. Серед них зростають солідарність з політичними вимогами пролетарів, інтернаціональні почуття. Резолюція, яку схвалили представники сіл Захарівки, Аптонівки, Іванівки, Семенастого, вимагала організації селянських союзів і місцевих комітетів, амністії усім борцям за свободу.

У горнілі революційної історії дружби і братерства трудящих, гартувалися їх почуття пролетарського інтернаціоналізму. З часом вони перетворилися в нездоланну і життєдайну силу в боротьбі за соціалізм.

Л. ГЛАЗОВ,

завідуючий кафедрою історії Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування, доцент, кандидат історичних наук.

Тих, хто над усе любить малювати, хто може цілими днями й годинами бути серед «буквариків», об'єднує міська рада друзів ювентит, яка працює при Кіровоградському Палаці піонерів. Така ВОЛКОВА — п'ятикласниця тридцяти школи — саме з таких піонерів. Фотоанарат зафіксував ту мить, коли вона допомагала своїм підшефним виготовляти іграшки на одному з святкових рапків.

Фото В. ЛАСУНА.

«Три роки тому ми закінчили восьмипірічку і зараз працюємо. Але у нас є заповітна мрія — ходити в далекі плавання».

Повідомте, будь ласка, адресу учбового закладу, де можна набутти спеціальності радиста, щоб за цією професією працювати на судні».

Галина РУДЕНКО,
Раїса СИДОРЕНКО.
м. Бобринець.

Професією радиста цікавляться також десятикласники СШ с. Кам'яного літвіка Онуфрійського району.

Шановні дівчата! На питання, яке вас цікавить, дає відповідь начальник Кіровоградської радіотехнічної школи ДТСААФ Є. С. Довненко.

«До нашої школи приймаються юнаки і дівчата, котрі закінчили 8—10 класів. Заняття проводяться без відриву від виробництва тричі на тиждень з 18-ї години».

Школа готує радіоператорів 2—3 класів».

Загадка?

Приводом для поїздки став лист: «У 1975 році, — говорилося в ньому, — нас, учнів Знамянського сільськогосподарського технікуму, здивували, принаймні, двічі. Вперше, коли в минулому семестрі надали стипендію всім, навіть тим, хто міг про неї тільки мріяти. І вдруге — на початку цього навчального, коли стипендії познімали навіть з тих, хто її заслуговав. Чим пояснити такі вільності фортуни щодо нас?».

Загадка

Вже перше знайомство з бухгалтерськими документами дало привід для двох питань. Передовсім заспокоїло те, що в стипендіальному фонді не було «щілини», куди б кошти просочувалися на інші цілі. Всі гроші благополучно потрапили в руки учнів.

Але, справді, здивувало те, як вони розподілялися. У другому семестрі минулого навчального державну стипендію отримували 379 чоловік, у першому ж цього року — 226. Не важко підрахувати, що після такого «відпливу» щедрості «на міліни» лишилося більше 150 юнаків і дівчат. А яка це «міліна», свідчить хоча б те, що більшість з «обділених» не мають гуртожитку і платять готівкою за квартири.

Чому ж так сталося?

Насамперед відкинемо версію про те, що приводом для «врізання» стипендій послужило зниження успішності і громадської активності. Вона на тому ж рівні, що й торік: у технікумі немає нестигаючих, тільки шоста частина учнів навчається на трійки. Тоді чому ж?

Вияснити це не так просто.

Таємницю своєї фінансової тактики забрав з собою у відпустку колишній виконуючий обов'язки директора технікуму Т. М. Прокопенко, — пояснили ме-

ні. — Це згідно його наказів утворилася критична ситуація.

В бухгалтерії теж нові люди і ніякої певної відповіді. Але ж є й інші відповідальні за призначення і виплату стипендій? І ось наступні розмови відкрили не менш дивні речі.

— Жодного разу не була на засіданні стипендіальної, — пояснює секретар комітету комсомолу Олександра Саква.

— А підпис? Секретар принесла, я прочитала список і підписала.

— Ніколи ніхто не запрошував мене на розгляд питань про стипендії, — це

зняти... Потім мені пояснили, що підрахунки ці велися на основі пропозицій, поданих класними керівниками, а ті, мовляв, раділи з учнями.

Є й другий документ — витяг з протоколу засідання комсомольського бюро. Але це вже цілий літературний твір. Є в ньому і хід обговорення, і списки тих, кому надбавили стипендію і кого позбавили. Є навіть ліричні відступи, як-то: «Хорошу справу зробила дирекція, представивши на розгляд комітету комсомолу розподіл стипендій...»

Тільки от у розмові автори «реприз» чомусь ніяк не могли пригадати своїх слів.

— І не можуть згадати, — пояснює Олександра Саква, секретар комітету комсомолу. — Бо ж не було ніякого обговорення. Запропонували мені «оформити витяг», дали списки стипендіатів погоджені з класними керівниками, от і все...

Перші висновки

Саме перші, бо ж сподіваємось до цього питання ще повернутися (і набагато предметніше) відповідні керівники, громадськість.

Але вмовчати не можна от про що. Нав'язує грубе порушення «Інструкції» про порядок надання і виплати стипендій учням середніх спеціальних навчальних закладів. Порушення ці коїлися на очах всього колективу технікуму. Чому ж тільки «ЧП» привело до того, щоб із зловживанням почали боротися? Як могли миритися члени комісії, з такою ультрараспашовою позицією: «Не покликали, — і нехай...» Як могли ставити підписи під документами, знаючи, що це — фікція, що це погнання їх же прав, нехтування встановленими нормами?

О. РАКІН,
спецкор «Молодого комунара».
Знамянський район.

ЧИЄ ЦЕ ДІЛО — СТИПЕНДІЯ?..

Чому вчить історія про те, як дивно ділили гроші, як дивно прижилися пасивність і про те законімірне, що з цього вийшло.

Папери і люди
Варіація перша

Згідно з відповідною інструкцією, стипендія учням технікуму має призначатися стипендіальною комісією. Така комісія організовується під головуванням директора строком на один рік. До її складу входять завідувачі відділеннями по спеціальностях, представники партійних, профспілкових, комсомольських організацій, бухгалтерії, навчальних груп.

Чи є така комісія в технікумі? Є, хоча мені так і не довелося побачити список затверджений директором. Зате є документи про роботу цієї комісії. І один з них, датований 22 лютого 1975 року і рішення про ту незабутню, роздачу стипендій, яка сталася в другому семестрі. Під протоколом засідання комісії — сім підписів. Можливо ці люди посягали свою надмірну щедрість? Адже директор має право тільки затвердити чи не затвердити рішення комісії?

слова колишнього голови студпрофкому технікуму С. Піжова.

— Не була я на засіданні комісії, не кликали, — зізнається колишній головний бухгалтер навчального закладу Л. О. Мілінська.

Щоб не затруднювати увагу читача, поставимо краще традиційне «і т. д.», бо ж могли б навести підібраними відповідями не тільки ці прізвища.

Папери і люди
Варіація друга

Ну тоді, можливо, восени зібралася комісія? Ситуація ж бо критична — в дефіциті понад 100 стипендій.

Знайомим уже способом дізнаємось, що й інший протокол засідання стипендіальної комісії від 22 вересня ц. р. не більше, ніж вправа з машинопису. Засідання, як такого не було. Єдиний достовірний документ, який лишився з тої пори — чорновик колишнього в. о. директора технікуму Т. М. Прокопенка з підрахунками: скільки потрібно, скільки

Уроки цивільної оборони

ВМІННЯМ
І МУЖНІСТЮ● ДО ПОЧАТКУ НАВЧАЛЬНОГО РОКУ
З ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ

Навчання школярів цивільній обороні з кожним роком набуває все більшого значення в системі підготовки населення країни від зброї масового ураження. І загальноосвітня школа здатна дати своїм вихованцям необхідні знання та навички. Можливості в цьому напрямку безперечно розширюються, накопичується досвід, закріплюються нові форми і методи навчально-виховної роботи, створюється добра навчально-матеріальна база.

Минулий навчальний рік в системі цивільної оборони був роком особливим. Практична підготовка учнівської молоді за навчальними програмами проходила в обстановці високого патріотичного піднесення в зв'язку з святкуванням 30-річчя Перемоги.

Органи зародної освіти, педагогічні колективи шкіл разом з штабами і курсами цивільної оборони провели відповідну роботу в сфері організації занять.

Військові керівники і викладачі краще готувалися до занять і проводили їх більш результативно.

Разом з тим не можна не помітити істотних недоліків, певних труднощів і невирішених проблем. Деякі керівники, не маючи необхідної підготовки і досвіду, надмірно захоплюються перекладом різних факторів дії ядерної зброї, мало приділяють уваги вивченню засобів захисту від неї, практичному користуванню дозиметричними приладами, виготовленню підручних засобів захисту органів дихання, будівництву сховищ найпростішого типу. Наочні посібники і технічні засоби навчання на уроках використовуються недостатньо, практичні заняття замінюються теоретичними (Кіровоградський, Компанієвський, Петрівський райони).

Заняття з цивільної оборони в п'ятих класах деяких шкіл плануються недостатньо чітко, тому створюється враження про необов'язкове їх проведення, контроль здійснюється слабо, в результаті чого якість навчання помітно знижується (Гатівська, Грузчанська, Іванківська, Олександрівська № 10, Піщанобридська, Торговицька середні школи).

На заняттях з другокласниками багато часу витрачається на отримання, підготовку і зладу протигаїв (респіраторів). Місцеві органи охорони здоров'я періодично середнім школам не виділяють кваліфікованих медичних працівників і табельного майна для підготовки санітарних дружин. Заняття з ними проводять, як правило, фельдшери, медичні сестри і рідко лікарі, тому організації їх — низька, а якість підготовки учнів несповністю відповідає вимогам програм.

Та й методична робота з військовими керівниками в окремих районах ведеться недостатньо цілеспрямовано. Інструктивно-методичні заняття і відкриті уроки з цивільної оборони з ними проводяться рідко.

Навчально-матеріальна база в ряді шкіл, особливо сільських, вимагає значного поліпшення і удосконалення. Відділи народної освіти, керівники шкіл ще мало приділяють уваги будівництву і обладнанню навчальних місць, натурних ділянок.

З 1975—76 навчального року всі середні школи перейшли на нові програми з цивільної оборони. Кількість навчальних годин у дев'ятих класах зменшилась. Однак нова програма і підвищені вимоги до практичного навчання, значно ускладнили завдання військових керівників шкіл, так як за менший час треба буде дати учням більший обсяг знань і особливо практичних навичок.

Підготовка з цивільної оборони учнів п'ятих класів середніх і восьмирічних загальноосвітніх шкіл в поточному навчальному році проводиться в обсязі 15 навчальних годин за діючою програмою. Заняття з учнями цих класів організовуються в позаурочний час силами класних керівників.

Вже претягом п'яти років з учнями інших класів проводяться бесіди по ознайомленню їх з деякими питаннями захисту від зброї масового ураження. Складувати і проводити їх треба з початку другого піриччя навчального року. В програму проведення внесли деякі зміни. З метою більш економічного витрачання навчального часу, кількість уроків з учнями інших класів зменшено до 6 годин на рік і надалі кожне заняття слід проводити тривалістю 45 хвилин.

Нові програми, підвищені вимоги навчання зажадали і перебудови навчальної матеріальної бази, оновлення фонду методичних матеріалів, перепідготовки вчительських кадрів.

В усіх середніх і більшість восьмирічних шкіл проведені огляди-конкурси на кращу матеріальну базу з цивільної оборони. Можна з певністю сказати, що такі школи, як Кіровоградська школа-інтернат № 2, Помічницька № 2, Пачівська, Онуфріївська, Липняцька і Войнівська та ряд інших прийшли до початку навчального року в повній готовності до навчання за новими програмами. В Новгородківській № 1, Маловисківській № 4, Новоміргородській № 2, Кіровоградській № 6 і в багатьох інших школах переобладнали кабінети, розроблені методичні матеріали з окремих тем, створений фонд наочних посібників, підготовлені технічні засоби.

Цивільна оборона — важлива ділянка роботи відділів народної освіти, керівників шкіл, дошкільних і позашкільних установ. І вони мають приділяти більше уваги поліпшенню навчання учнів, постійного складу формувань, удосконаленню всієї системи цивільної оборони.

Новий рік, нові завдання потребують цікавих педагогічних пошуків. Без них неможливі успіхи в навчанні.

П. ВАНЯШИН,
інспектор шкіл обласно.

НА АРЕНІ ЦИРКУ.
Фото М. НОЖНОВА.

СПОРТ

Є ПУТІВКА У ФІНАЛ

У кіровоградському спортзалі заводу «Червона зірка» відбулася зональна республіканська першість у боротьбі за волейболу. В іграх брали участь жіночі команди Ворошиловградської, Закарпатської, Хмельницької, Кіровоградської областей та міста-героя Севастополя. Без жодної поразки провели зустрічі ворошиловградки. Вони з однаковим рахунком (2:0) перемогли всіх своїх суперниць. Напруженою була боротьба за друге місце (тут — путівка до фінальних поєдинків) між нашими землячками і представницями Хмельниччини. На волейбольному майданчику йшла впорота боротьба. Першу партію з результатом 16:14 виграли хмельничанки, а в другому періоді з таким же рахунком сильнішими виявилися кіровоградки. В третій партії наші дівчата продемонстрували ще вищу волю до перемоги і виграли її — 15:9. Загальний рахунок 2:1 на їх користь. Тепер вони разом з порношловградками підуть участь у фінальних поєдинках, які на початку грудня відбудуться у місті Ворошиловграді.

Є. ХРОМОЧКІН,
суддя республіканської категорії.

ПЕРЕД
ФЕСТИВАЛЕМ
ШАШКІСТІВ

В спортзалі заводу «Червона зірка» триває підготовка до проведення фестивалю шашкистів. В минулому році стали володарями кубка.

командна першість на кубок обласної ради профспілок з шашок. З самого початку турніру боротьба за звання найсильнішого колективу розгорілася між спартаківцями і авангардцями. Коли суддівська колегія підвела підсумки, рахунок виявився лінійним — по 15,5 очка. Призний чемпіон додатковий матч, який добре провели представники «Авангарду». Результат 5:1 на їх користь. Переможцями — призерами на окремих дошках вийшли: з міжнародних шашок — першорозрядники «Авангарду» — світловодчанин В. Лєтніков та кіровоградський В. Вініченко, з російських шашок — майстри спорту СРСР з «Спартак» А. Свєтліков і А. Кузін, авангардці В. Гончаров, а серед жінок — його одноклубниця К. Ерст.

ПРИЗ
У АВАНГАРДІВЦІВ

Вже стало традицією кожного року наприкінці осені проводити змагання з шашок на кубок обласної ради профспілок. В цього річної першості, що проходила в Кіровограді, за цей почесний трофей вели боротьбу сім колективів. З самого початку турніру лідирували представники ДСТ «Авангард». Вони нікому не поступилися місцем до фінішу. Набрали 35 очок, авангардівці, які в минулому році, стали володарями кубка.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить
у вівторок, четвер,
суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» —
орган Кіровоградського обкома
ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління в справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.

Г. о. редактора М. СЕМЕНЮК.